

[Finansministeren.]

gennemførelse af dette forslag, medmindre det netop er som led i en samlet skatte-reform. Det er som led i en samlet skatte-reform, dette forslag skal vurderes.

Hvorfor skal man have denne omlægning, kan man så spørge. Og hvorfor går regeringen overhovedet ind på en så omfattende ændring i vore skatteregler, som det er? Hvorfor vil man have denne omlægning fra den direkte skat til forbrugsskat? Det er jo en kendt sag, at vi fra socialdemokratiets side i mange år har været modstandere af forbrugsskatterne, men lige så rigtigt er det, at man i de senere år har ændret standpunkt og synspunkt i denne sag, og jeg vil også gerne i dag give udtryk for, at der godt kan være gode grunde til at foretage en vis omlægning.

Alle er vist enige i, at vort indkomstskattesystem trænger til en revision, og denne revision kan næppe gennemføres, medmindre der er en passende sum penge til rådighed. Jeg vil dog ikke overdrive dette synspunkt. Jeg er ikke enig i det, der er sagt af hr. Niels Westerby, og det, der er fremkommet i pressen fra venstres landsmøde. Jeg er ikke enig i, at det for at gennemføre en virkelig betydelig ændring af indkomstbeskatningen og en ændring i retning af at gøre denne mere rimelig, retfærdig o. s. v., mere hensigtsmæssig, er nødvendigt med en meget stor omlægning af skatterne fra indkomstskat til forbrugsskat. Det er jeg slet ikke enig i, og det er regeringen ikke enig i. Vi tror, at en vis omlægning kan være rimelig, bl. a. fordi vi så igennem indkomstskatterne måske kan få en del skatter ind, som vi desværre ellers ikke kan få ind på grund af, at ligningen ikke er tilstrækkelig effektiv. Og vi tror som sagt også, at det er nødvendigt at skaffe penge til nogle af de ændringer, som skal gennemføres i indkomstskatten. Derfor går vi ind for den foreslåede omlægning, og vi går ind for den under den udtrykkelige forudsætning, som vi har præciseret mange gange, og som også andre har præciseret, at denne omlægning naturligvis ikke må medføre nogen forrykning af den sociale balance i retning af, at byrderne i højere grad bliver lagt over på de mindre indtægter. Det er helt klart.

Hvor stor skal omlægningen så være? Ja,

vi har foreslået de 10 pct., og vi mener, at der er penge til en skattereform med de 10 pct. Jeg vil nemlig gerne meget stærkt fremhæve, at hvor mange penge der skal bruges til denne omlægning, jo i allerhøjeste grad afhænger af, hvad man vil med den dertil svarende revision af indkomstbeskatningen.

Det er klart, at hvis man vil helbrede på indkomstskatten på den måde, at man vil gennemføre meget store nedsættelser af de procenter, der findes i udskrivningsloven, for at løse nogle af de problemer, som disse store procenter giver, så skal der mange penge til, sådan som man på et vist tidspunkt var inde på det fra konservativ side, sådan som hr. Niels Westerby har givet udtryk for, og sådan som venstre også giver udtryk for. Men hvis man kan gennemføre en virkelig tilbundsgående revision af indkomstbeskatningen, og her tænker jeg naturligvis først og fremmest på regeringens kildeskatteforslag eller simpelt hen på tanken om, at indkomstskattesystemet fastlægges på ligevægtsskatterne som det primære i stedet for på udskrivningslovens skalaer, ja, så stiller det sig på en helt anden måde. Så skal der ikke disse vældige beløb til for at gennemføre en rimelig skattereform.

Når det er blevet sagt, at der ingen penge er til en reform, vil jeg gerne have lov til at pege på en af de skitser, der var fremme i momsudvalget; det var den skitse, der fandtes i et notat af 28. april i år, hvorefter man kunne forhøje bundgrænsen til 9.000 kr., kunne forlænge proportionalsskattegrænsen op til 24.000 kr., ja, endda kunne gennemføre en nedsættelse af de høje procenter — de 60 kunne nedsættes til 40, de 70 kunne nedsættes til 60. Ud over disse meget væsentlige ændringer kunne man også forhøje lønmodtagerfradraget fra de nuværende 400 kr. op til 800 kr., og der kunne gennemføres et persontilskud på 350 kr. pr. person; der kunne gennemføres en forhøjelse af børnetilskuddet med 150 kr. pr. barn i overensstemmelse med regeringens forslag, og man kunne yderligere forhøje hustrufradraget, de 2.000 kr. kunne forhøjes op til 3.000 kr.; alt dette var der plads til inden for det beløb på 1.700 mill. kr., der var til rådighed. Jeg synes ikke, det er afgørende,